

Arrest

nr. 232 888 van 20 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2020.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Elbasan (Albanië) en bezit u de Albanese nationaliteit. In 1990 verliet u Albanië en ging u wonen in Griekenland. Hier verbleef u twee of drie jaar in Thessaloniki. In 1993 verhuisde u naar Napels (Italië). U begaf zich in het drugsmilieu. In 2001 werd u gearresteerd en veroordeeld tot een gevangenisstraf van negen jaar omdat u deel uitmaakte van een criminele organisatie. In mei 2008 werd u vrijgelaten en gerepatrieerd naar Albanië. U vestigde zich opnieuw in Elbasan. Op 7 november 2008 ging u op vraag van uw neef met hem mee om achterstallig huurgeld te

innen van E.K.(...). Toen jullie aankwamen op de plaats van afspraak, zag u dat deze man zich omringd had met een twintigtal andere mannen. Er ontstond een vechtpartij. Jullie werden uit elkaar gehaald en u en uw neef dropen af. U voelde zich nadien gekrenkt in uw eer. Drie dagen later, op 10 november 2008, ging u samen met uw vriend S.B.(...) verhaal halen bij E.(...). Jullie troffen hem aan in het centrum. Twee van zijn vrienden waren bij hem. S.(...) trok een wapen en schoot één van E.(...)s handlangers in de voet. U had intussen E.(...) vastgegrepen. U hield hem bij zijn haren vast en zag S.(...) naderen. Met de greep van zijn pistool sloeg hij E.(...). Het wapen ging alsnog af en E.(...) werd door de per ongeluk afgevuurde kogel in de schouder geraakt. U en S.(...) vluchtten weg. Na enkele maanden zag u de mogelijkheid om illegaal naar Brescia (Italië) te vluchten, waar uw ouders verbleven. S.(...) werd in die periode aangehouden door de Albanese autoriteiten. De slachtoffers weigerden bij een confrontatie S.(...) te identificeren. Op 23 maart 2010 werd S.(...) vrijgesproken door de rechtbank van Elbasan. U werd bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier jaar en zes maanden. Op 14 juni 2010 schoot een onbekende man zeven kogels in het hoofd van S.(...) in een internetcafé in Elbasan. S.(...) was op slag dood. Op 19 juli 2010 werd er een voor u onbekende persoon gearresteerd die verdacht werd van de moord op S.(...). U zat op dat ogenblik opnieuw in de gevangenis in Italië omdat u zich schuldig had gemaakt aan drugsdelicten. U werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier jaar. In 2014 kwam u vrij en werd u door Italië aan Albanië uitgeleverd alwaar u uw straf van vier jaar en zes maanden uit moest zitten. Twee jaar later werd u na een algemene amnestiemaatregel vervroegd vrijgelaten. Albanië leverde u uit aan Italië. Hier liep immers een nieuw onderzoek waarin uw naam genoemd werd. Zes of zeven maanden later, in het najaar van 2016, werd u zonder meer vrijgelaten en opnieuw naar Albanië gerepatriëerd. U woonde gedurende enkele maanden in Tirana. U hoorde van de broer van S.(...) dat u niet veilig was in Albanië. In februari 2017 nam u het vliegtuig naar Barcelona (Spanje). Een maand later reisde u naar België waar u onderdak vond bij een vriend in Luik. De hierop volgende twee jaar verbleef u afwisselend in België en Italië. In maart of april 2018 leerde u in Luik D.B.(...) (O.V. X) kennen, een Albanese dame die op 30 januari 2015 in België het vluchtelingenstatuut was toegekend omdat zij in Albanië problemen had gekend met haar ex-man. Jullie begonnen een relatie. Omdat u met D.(...) een leven wilde uitbouwen keerde u in februari 2019 terug naar Albanië om een aantal administratieve zaken te regelen. Zo liet u er uw huwelijk met D.(...) registreren. Eind februari 2019 trachtte u naar België terug te keren. In Ljubljana (Slovenië) werd u tegengehouden door de Sloveense autoriteiten omdat u een inreisverbod van tien jaar was opgelegd door de Italiaanse autoriteiten. U keerde terug naar Albanië. Hier nam u de familienaam van uw echtgenote over, waardoor u een paspoort op naam van N.B.(...) kon bemachtigen. Op 13 maart 2019 nam u in Pristina (Kosovo) het vliegtuig naar België. U kwam diezelfde dag in België aan. Op 2 april 2019 legde u bij de administratieve diensten van de stad Luik een aankomstverklaring af. Op 5 juni 2019 werd u door de Belgische autoriteiten gearresteerd en een dag later aangehouden op verdenking van inbreuken op de wetgeving inzake drugs. Op 4 november 2019 werd u door de rechtbank van Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar waarvan één jaar met uitstel voor een inbreuk op de drugswetgeving en deelname aan bendevorming. Op 12 december 2019 werd u overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Vottem met het oog op uw verwijdering van het Belgische grondgebied. Op 30 december 2019 verzocht u er om internationale bescherming waardoor de voorziene repatriëring naar Albanië op 15 januari 2020 geannuleerd werd. Bij een eventuele terugkeer naar Albanië vreest u hetzelfde te overkomen als uw vriend S.B.(...). Bovendien wenst u in België te blijven met uw echtgenote en hier een leven op te bouwen.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u de volgende documenten neer: uw paspoort; uw rijbewijs; de Franse vertaling van de strafvordering van het openbaar ministerie van Elbasan betreffende uw aandeel in het incident van 10 november 2008 waarin de procureur vraagt om de feiten te kwalificeren als poging tot moord; de Franse vertaling van (fragmenten van) het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg in Elbasan, d.d. 23 maart 2010, waarin u veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van vier jaar en zes maanden voor het intentioneel toebrengen van ernstige verwondingen aan E.K.(...) op 10 november 2008; een krantenartikel d.d. 17 januari 2014 waarin er bericht wordt over uw repatriëring van Italië naar Albanië; een attest van het Albanese ministerie van justitie waaruit blijkt dat uw ouders geen onroerende goederen bezitten in Albanië, d.d. 11 juli 2016; een schrijven vanwege uw echtgenote D.B.(...) waarin zij de volmacht geeft aan haar moeder om in haar naam documenten te ondertekenen in Albanië; uw huwelijksakte waaruit blijkt dat u op 4 maart 2019 in het huwelijk trad met D.B.(...); een familiesamenstellingscertificaat van uw ouders d.d. 12 maart 2019 waaruit tevens uw huwelijk met D.(...) blijkt; uw aankomstverklaring bij de stad Luik d.d. 2 april 2019 waarin u aangeeft op 13 maart 2019 in België te zijn aangekomen; een attest van het openbaar ministerie in Elbasan d.d. 3 april 2019 waaruit blijkt dat er geen strafrechtelijk onderzoek naar u loopt in Albanië; een huurcontract waaruit blijkt dat u met uw echtgenote een appartement wilde huren in Luik; een medisch attest waaruit blijkt dat u in België op 9 juni 2019 en 10 juni 2019 in het ziekenhuis

lag; een woonstbewijs van uw ouders in Brescia (Italië) d.d. 14 december 2019; een bewijs van gezinssamenstelling, uitgereikt door de stad Luik op 7 januari 2020, waaruit blijkt dat u gehuwd bent met D.(...); en een brief van u d.d. 24 januari 2020 waarin u aangeeft tijdens het persoonlijk onderhoud verkeerdelijk verklaard te hebben in februari 2018 naar Barcelona te zijn gereisd en waarin u stelt dat u in werkelijkheid reeds in februari 2017 naar Barcelona afreisde, in de periode 2017/2018 in België en Italië gewoond heeft en dat u in februari 2019 terugkeerde naar Albanië en waarin u aangeeft dat alle andere zaken die u verklaarde tijdens uw interview correct zijn.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst kan er gewezen worden op houding. Ofschoon u vreesde te eindigen zoals uw vriend S.B.(...) die in 2010 vermoord werd en u van S.(...)s broer in het najaar van 2016 gehoord had dat u ver weg moest blijven van Albanië (CGVS, p. 14 en 16) en ofschoon u sinds februari 2017 hoofdzakelijk in de Schengenzone verbleef, blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw uiteindelijk verzoek om internationale bescherming op 30 december 2019 – i.e. drie jaar nadat de broer van S.(...) u duidelijk had gemaakt dat u ver weg van Albanië moest blijven (CGVS, p. 16 en 17), bijna drie jaar na uw aankomst in de Schengenzone en twee weken voor een geplande repatriëringspoging naar Albanië – nooit eerder uw vrees om terug te keren naar Albanië heeft laten blijken (noch andere stappen ondernomen heeft om een legale verblijfsstatus in een land behorend tot de Schengenzone te verkrijgen) (CGVS, p. 12). Zo verbleef u sinds februari 2017 eerst een maand in Barcelona (Spanje) waarna u gedurende twee jaar afwisselend in België en Italië vertoefde. Overal liet u na uw nood aan internationale bescherming kenbaar te maken. Nochtans was u ervan op de hoogte dat u slechts drie maanden in de Schengenzone mocht verblijven en dat u na afloop van deze periode illegaal in Europa verbleef: omdat u niet naar Albanië terug kon keren besloot u gewoon langer te blijven (CGVS, p. 4 en 5). Ondanks uw vrees om te eindigen zoals uw vriend S.B.(...) keerde u bovendien begin 2019 alsnog terug naar uw land van herkomst. U deed dit om enkele administratieve zaken te regelen (CGVS, p. 4). Toen u eind februari 2019 in Ljubljana werd tegengehouden door de Sloveense autoriteiten, verzocht u er niet om internationale bescherming maar besloot u opnieuw naar Albanië terug te gaan. Evenmin maakte u uw vrees kenbaar bij uw terugkeer in België twee weken later, op 13 maart 2019 (CGVS, p. 4 en 5). U rechtvaardigde uw houding door te stellen dat u uw aankomst in België op 2 april 2019 was gaan melden bij de stad Luik en dat u beschikte over een aankomstverklaring (CGVS, p. 18). Uit dit document blijkt echter enkel dat u het recht had om tot 10 juni 2019 (i.e. drie maanden na uw aankomst in België) in België te verblijven, niets meer. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, quod non in casu. Uw houding – uw extreem laattijdig verzoek om internationale bescherming én uw terugkeer naar Albanië in februari 2019 - kan dan ook op geen enkele manier in overeenstemming worden gebracht met en getuigt geenszins van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vaststelling zet de ernst van uw verzoek om internationale bescherming danig op de helling.

Dit blijkt tevens uit uw vage en ontwijkende verklaringen betreffende uw vrees om zoals uw vriend S.B.(...) te eindigen. Gevraagd naar concrete elementen waarop u uw vrees om te eindigen zoals uw vriend S.(...) baseerde, kon u enkel opwerpen dat de broer van S.(...) u na uw vrijlating uit de gevangenis gezegd had dat u ver weg van Albanië moest blijven (CGVS, p. 16). U kende de naam van S.(...)s broer echter niet en kon evenmin concretiseren waarom deze man tegen u gezegd heeft waarom u uit Albanië moest blijven. U verklaarde enkel dat het genoeg zegt dat zijn broer S.(...) vermoord werd (CGVS, p. 17). Gezien uit uw verklaringen blijkt dat uw vrees om terug te keren naar Albanië voornamelijk gestoeld is op wat er met uw vriend S.B.(...) gebeurd is in uw land van herkomst en u niet zoals hem wil eindigen (CGVS, p. 10 en 18), komt het echter zeer merkwaardig over dat u nauwelijks kennis bezit over de moord op uw vriend of over de moordenaar en diens motieven. U wist enkel te zeggen dat de dader een onbekende was, dat deze vermoedelijk werd betaald om de moord te plegen en dat hij gearresteerd werd. U kon echter de naam van deze persoon niet geven. U wist evenmin waarom hij S.(...) vermoord heeft en of hij daadwerkelijk werd veroordeeld (CGVS, p. 15 en 16). Dat u zich niet in de mogelijkheid bevond om zich dienaangaande te informeren is een uitleg die, gelet op het gegeven dat de feiten bijna tien jaar geleden plaatsvonden, geenszins weet te overtuigen (CGVS, p. 16), temeer daar uit verschillende internetartikelen blijkt dat de onbekende man die volgens u opgepakt werd A.K.(...) betreft. Volgens deze artikelen zou er een link kunnen zijn met een in Italië gepleegd misdrijf. Dat deze informatie u vreemd is ofschoon uit uw verklaringen blijkt dat wat er met S.B.(...) gebeurd is in rechtstreeks verband staat met uw vrees om zelf terug te keren naar Albanië, is opmerkelijk. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, quod non in casu. Door bovenstaande vage verklaringen maakt u uw vrees om zoals B.(...) te eindigen niet meteen aannemelijk.

Dit blijkt tot slot ook uit de vaststelling dat u vanaf uw vrijlating uit de gevangenis in het najaar van 2016 tot aan uw vertrek naar Barcelona in februari 2017 verschillende maanden probleemloos in Albanië heeft gewoond. Ook toen u in het voorjaar van 2019 gedurende een periode van meer dan een maand in uw land van herkomst vertoefde kende u er geen problemen (CGVS, p. 17).

Gelet op voorgaande bevindingen heeft u uw vrees om bij een terugkeer naar Albanië vermoord te worden niet aannemelijk gemaakt.

Wat er ook van zij, uit niet blijkt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u uw vrees tot op heden niet heeft laten blijken aan de Albanese autoriteiten. U verklaarde dat, als u met zekerheid zou weten wie het op u gemunt had, u zich zou richten tot de Albanese autoriteiten maar dat, gezien men in Albanië niets laat weten, u dit niet gedaan heeft (CGVS, p. 18). Deze uitleg voor uw nalaten om uw vrees kenbaar te maken aan de Albanese autoriteiten, overtuigt echter niet. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s), zelfs al zijn dit voor u onbekenden, en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. In dit verband kan erop gewezen worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat, toen S.B.(...) werd vermoord, de politie een onderzoek opzette waarbij er gebruikt werd gemaakt van af luisterapparatuur. Een maand na het overlijden van S.(...) werd er een 21-jarige jongeman opgepakt. Hierbij deed de politie in Elbasan beroep op de speciale eenheden uit Tirana. De verdachte, A.K.(...), werd aangehouden en later veroordeeld (CGVS, p. 16). Hieruit blijkt bijgevolg dat de Albanese autoriteiten naar aanleiding van de moord op B.(...) daadwerkelijk optraden. Uit niets blijkt dan ook dat, indien u uw vrees voor voor u onbekende personen voor wie u voorzichtig zou moeten zijn (zoals bijv. E.K.(...)) (CGVS, p. 10, 14, 15 en 18), kenbaar zou maken aan de Albanese autoriteiten, deze niet zouden optreden. Bovendien kan er nog gewezen worden op de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 27 juni 2018**, beschikbaar

op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20180627.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in tegenstelling tot uw bewering dat er in Albanië weinig moorden opgelost worden (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 19), in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Daarnaast haalde u aan in België te willen blijven bij uw echtgenote, aan wie in 2015 het vluchtelingenstatuut werd toegekend, en samen met haar een leven te willen uitbouwen (CGVS, p. 14, 15 en 17). Ook stelde u niet naar Albanië terug te willen keren omdat u, door het inreisverbod van acht jaar, nadien minder tijd zou hebben om iets van uw leven te maken of uw (zieke) vader te bezoeken (CGVS, p. 14). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat dit motieven van louter persoonlijke en intrafamiliale aard zijn en op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Bovendien heeft het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. U verklaarde immers dat de redenen waarom uw echtgenote in 2015 het vluchtelingenstatuut werd toegekend, met name de problemen met haar ex-man (CGVS, p. 6 en 19), geen enkel verband houden met uw asielmotieven (CGVS, p. 19). Bovendien kende u de naam van haar ex niet, evenmin heeft u er ooit contact mee gehad (CGVS, p. 19). Er kan in dit verband nog benadrukt worden dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis dient te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan het administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het

verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

De door u neergelegde documenten kunnen voorgaande argumentatie niet ombuigen. Uw identiteit, uw nationaliteit, uw huwelijk met en uw verblijf bij D.B.(...) worden niet in twijfel getrokken. Dat uw familie in Italië verblijft en in Albanië geen onroerende goederen bezit staat evenmin ter discussie. Voorts bevestigen de strafvordering, het vonnis en het krantenartikel dat u in Albanië veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van vier jaar en zes maanden voor uw aandeel in het incident van 10 november 2008 en dat u in 2014 vanuit Italië naar Albanië werd gerepatrieerd om er uw straf uit te zitten. Uit niets blijkt evenwel dat u ten gevolge van deze zaak heden nog problemen zou kennen in Albanië of dat u, in geval van problemen, geen beroep zou kunnen doen op uw autoriteiten voor hulp en/of bescherming. Dat u op 3 april 2019 geen voorwerp uitmaakt van een strafrechtelijk onderzoek in Albanië wordt tot slot niet betwist. Evenmin wordt betwist dat u in België kortstondig werd opgenomen in het ziekenhuis.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt te vreezen dat hem, bij terugkeer naar Albanië, hetzelfde zou overkomen als zijn vriend S.B.. Hij somt de door hem neergelegde documenten ter staving van zijn relaas op.

Verzoeker argumenteert voorts als volgt:

“Artikel 4.4. van de Richtlijn 2004/83/EG bepaalt: “Het feit dat de verzoeker in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging of aan ernstige schade of dat hij rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is en het risico op het lijden van ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

S.B.(...) werd op 14 juni 2010 in een internetcafé doodgeschoten met zeven kogels in het hoofd. Verzoeker en S.(...) gingen twee jaar voorheen naar een huurder van de neef van verzoeker om achterstallig huurgeld vragen. S.(...) trok een wapen en schoot één van E.(...)'s handlangers in de voet. Met de greep van zijn pistool sloeg hij E.(...). Het wapen ging alsnog af en E.(...) werd in de schouder geraakt. S.(...) werd door het gerecht vrijgesproken, terwijl verzoeker veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van vier jaren en zes maanden. Maar S.(...) werd omwille van bloedwraak vermoord. Nadien kreeg ook verzoeker te horen dat het ook voor hem onveilig is.

Conform artikel 4.4 van Richtlijn 2004/83/ EG is er dan ook een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor de verzoeker voor vervolging gegrond is en het risico op het lijden van ernstige schade reëel, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Goede redenen om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen zijn er duidelijk niet.

Het CGVS stelt wel in de bestreden beslissing: "wat er ook van zij, uit niets blijkt dat u voor de door u aangehaalde problemen - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië - geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezig lokale en/of hoger autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

....

In dit geval kan erop gewezen worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat, toen S.B.(...) werd vermoord, de politie een onderzoek opzette waarbij er gebruik werd gemaakt van afluisterapparatuur. Een maand na het overlijden van S.(...) werd er een 21-jarige jongeman opgepakt. Hierbij deed de politie in Elbasan beroep op de speciale eenheden uit Tirane. De verdachte, A.K.(...), werd aangehouden en later veroordeeld. Hieruit blijkt bijgevolg dat de Albanese autoriteiten naar aanleiding van de moord op B.(...) daadwerkelijk optraden."

Het is duidelijk dat verzoeker een terechte vrees voor vervolging heeft. De Albanese autoriteiten kunnen nu wel post-factum optreden om de verdachte A.K.(...) te veroordelen, maar ze hebben niet kunnen voorkomen dat S.(...) werd vermoord, ondanks dat aanwijzingen van bloedwraak die er in Albanië zijn.

Hieruit blijkt dat de Albanese autoriteiten onvoldoende optreden heeft om het leven van S.B.(...) te redden. Er kan dan ook niet verwacht worden dat de Albanese autoriteiten voldoende zouden optreden om het leven van verzoeker wel te redden.

De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2. Op 19 februari 2020 werd een aanvullende nota bijgebracht door verzoeker waaruit blijkt dat de advocaat een schrijven ontving "met de mededeling dat cliënt schurftig was", uit het bijgevoegde stuk blijkt dat verzoekers ziekte niet meer besmettelijk is.

Beoordeling

3.1. Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

Bij het zoals bepaald in het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 15 februari 2019, werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst. Het nieuw KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3 van de wet van 15 december 1980, in werking getreden op 3 februari 2020, duidt Albanië opnieuw aan als een veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren,

moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.2. Het is *in casu* duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, zijnde Albanië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in zijn hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat (i) verzoekers extreem laattijdig verzoek om internationale bescherming én zijn terugkeer naar Albanië in februari 2019 op geen enkele manier in overeenstemming kan worden gebracht met en getuigt geenszins van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (ii) verzoeker vage en ontwijkende verklaringen aflegt betreffende zijn vrees om zoals zijn vriend S.B. te eindigen, (iii) verzoeker vanaf zijn vrijlating in 2016 nog verschillende maanden probleemloos in Albanië heeft gewoond, (iv) verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor de door hem aangehaalde problemen, of bij eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Albanië, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, (v) de overige door hem aangehaalde motieven van louter interpersoonlijke en familiale aard zijn en niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, (vi) de redenen waarom zijn echtgenote in 2015 het vluchtelingenstatuut verkreeg, met name problemen met haar ex-man, geen enkel verband houden met verzoekers vluchtmotieven, en (viii) de door verzoeker neergelegde documenten niet in staat zijn voorgaande te wijzigen.

3.3.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en het poneren van een vrees voor vervolging, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

3.3.2. In de bestreden beslissing wordt vooreerst op pertinente en correcte wijze het volgende vastgesteld:

“Vooreerst kan er gewezen worden op houding. Ofschoon u vreesde te eindigen zoals uw vriend S.B.(...) die in 2010 vermoord werd en u van S.(...)s broer in het najaar van 2016 gehoord had dat u ver weg moest blijven van Albanië (CGVS, p. 14 en 16) en ofschoon u sinds februari 2017 hoofdzakelijk in de Schengenzone verbleef, blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw uiteindelijk verzoek om internationale bescherming op 30 december 2019 – i.e. drie jaar nadat de broer van S.(...) u duidelijk had gemaakt dat u ver weg van Albanië moest blijven (CGVS, p. 16 en 17), bijna drie jaar na uw aankomst in de Schengenzone en twee weken voor een geplande repatriëringspoging naar Albanië – nooit eerder uw vrees om terug te keren naar Albanië heeft laten blijken (noch andere stappen ondernomen heeft om een legale verblijfsstatus in een land behorend tot de Schengenzone te verkrijgen) (CGVS, p. 12). Zo verbleef u sinds februari 2017 eerst een maand in Barcelona (Spanje) waarna u gedurende twee jaar afwisselend in België en Italië vertoefde. Overal liet u na uw nood aan internationale bescherming kenbaar te maken. Nochtans was u ervan op de hoogte dat u slechts drie maanden in de Schengenzone mocht verblijven en dat u na afloop van deze periode illegaal in Europa verbleef: omdat u niet naar Albanië terug kon keren besloot u gewoon langer te blijven (CGVS, p. 4 en 5). Ondanks uw vrees om te eindigen zoals uw vriend S.B.(...) keerde u bovendien begin 2019 alsnog terug naar uw land van herkomst. U deed dit om enkele administratieve zaken te regelen (CGVS, p. 4). Toen u eind februari 2019 in Ljubljana werd tegengehouden door de Sloveense autoriteiten, verzocht u er niet om internationale bescherming maar besloot u opnieuw naar Albanië terug te gaan. Evenmin maakte u uw

vrees kenbaar bij uw terugkeer in België twee weken later, op 13 maart 2019 (CGVS, p. 4 en 5). U rechtvaardigde uw houding door te stellen dat u uw aankomst in België op 2 april 2019 was gaan melden bij de stad Luik en dat u beschikte over een aankomstverklaring (CGVS, p. 18). Uit dit document blijkt echter enkel dat u het recht had om tot 10 juni 2019 (i.e. drie maanden na uw aankomst in België) in België te verblijven, niets meer. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, quod non in casu. Uw houding – uw extreem laattijdig verzoek om internationale bescherming én uw terugkeer naar Albanië in februari 2019 - kan dan ook op geen enkele manier in overeenstemming worden gebracht met en getuigt geenszins van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vaststelling zet de ernst van uw verzoek om internationale bescherming danig op de helling.

Dit blijkt tevens uit uw vage en ontwijkende verklaringen betreffende uw vrees om zoals uw vriend S.B.(...) te eindigen. Gevraagd naar concrete elementen waarop u uw vrees om te eindigen zoals uw vriend S.(...) baseerde, kon u enkel opwerpen dat de broer van S.(...) u na uw vrijlating uit de gevangenis gezegd had dat u ver weg van Albanië moest blijven (CGVS, p. 16). U kende de naam van S.(...)'s broer echter niet en kon evenmin concretiseren waarom deze man tegen u gezegd heeft waarom u uit Albanië moest blijven. U verklaarde enkel dat het genoeg zegt dat zijn broer S.(...) vermoord werd (CGVS, p. 17). Gezien uit uw verklaringen blijkt dat uw vrees om terug te keren naar Albanië voornamelijk gestoeld is op wat er met uw vriend S.B.(...) gebeurd is in uw land van herkomst en u niet zoals hem wil eindigen (CGVS, p. 10 en 18), komt het echter zeer merkwaardig over dat u nauwelijks kennis bezit over de moord op uw vriend of over de moordenaar en diens motieven. U wist enkel te zeggen dat de dader een onbekende was, dat deze vermoedelijk werd betaald om de moord te plegen en dat hij gearresteerd werd. U kon echter de naam van deze persoon niet geven. U wist evenmin waarom hij S.(...) vermoord heeft en of hij daadwerkelijk werd veroordeeld (CGVS, p. 15 en 16). Dat u zich niet in de mogelijkheid bevond om zich dienaangaande te informeren is een uitleg die, gelet op het gegeven dat de feiten bijna tien jaar geleden plaatsvonden, geenszins weet te overtuigen (CGVS, p. 16), temeer daar uit verschillende internetartikelen blijkt dat de onbekende man die volgens u opgepakt werd A.K(...) betreft. Volgens deze artikelen zou er een link kunnen zijn met een in Italië gepleegd misdrijf. Dat deze informatie u vreemd is ofschoon uit uw verklaringen blijkt dat wat er met S.B.(...) gebeurd is in rechtstreeks verband staat met uw vrees om zelf terug te keren naar Albanië, is opmerkelijk. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, quod non in casu. Door bovenstaande vage verklaringen maakt u uw vrees om zoals B.(...) te eindigen niet meteen aannemelijk.

Dit blijkt tot slot ook uit de vaststelling dat u vanaf uw vrijlating uit de gevangenis in het najaar van 2016 tot aan uw vertrek naar Barcelona in februari 2017 verschillende maanden probleemloos in Albanië heeft gewoond. Ook toen u in het voorjaar van 2019 gedurende een periode van meer dan een maand in uw land van herkomst vertoefde kende u er geen problemen (CGVS, p. 17).

Gelet op voorgaande bevindingen heeft u uw vrees om bij een terugkeer naar Albanië vermoord te worden niet aannemelijk gemaakt.”

Met het louter volharden in zijn vluchtrelaas, worden deze motieven door verzoeker in zijn verzoekschrift op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.3. Daarnaast stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat uit niets blijkt dat verzoeker voor de door hem aangehaalde – weliswaar ongeloofwaardig bevonden – problemen, of bij eventuele herhaling van dergelijke problemen, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten:

“Wat er ook van zij, uit niet blijkt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals

bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u uw vrees tot op heden niet heeft laten blijken aan de Albanese autoriteiten. U verklaarde dat, als u met zekerheid zou weten wie het op u gemunt had, u zich zou richten tot de Albanese autoriteiten maar dat, gezien men in Albanië niets laat weten, u dit niet gedaan heeft (CGVS, p. 18). Deze uitleg voor uw nalaten om uw vrees kenbaar te maken aan de Albanese autoriteiten, overtuigt echter niet. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s), zelfs al zijn dit voor u onbekenden, en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. In dit verband kan erop gewezen worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat, toen S.B.(...) werd vermoord, de politie een onderzoek opzette waarbij er gebruikt werd gemaakt van af luisterapparatuur. Een maand na het overlijden van S.(...) werd er een 21-jarige jongeman opgepakt. Hierbij deed de politie in Elbasan beroep op de speciale eenheden uit Tirana. De verdachte, A.K.(...), werd aangehouden en later veroordeeld (CGVS, p. 16). Hieruit blijkt bijgevolg dat de Albanese autoriteiten naar aanleiding van de moord op B.(...) daadwerkelijk optraden. Uit niets blijkt dan ook dat, indien u uw vrees voor voor u onbekende personen voor wie u voorzichtig zou moeten zijn (zoals bijv. E.K.(...)) (CGVS, p. 10, 14, 15 en 18), kenbaar zou maken aan de Albanese autoriteiten, deze niet zouden optreden. Bovendien kan er nog gewezen worden op de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 27 juni 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20180627.pdf op <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in tegenstelling tot uw bewering dat er in Albanië weinig moorden opgelost worden (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 19), in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Verzoeker meent uit de moord op S. af te leiden dat de Albanese autoriteiten enkel *post-factum* optreden, doch komt hiermee niet verder dan het omkeren en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal waarmee hij echter de desbetreffende vaststellingen niet in een ander daglicht stelt. Dient overigens benadrukt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Bovendien gaat verzoeker eraan voorbij dat hij zijn vrees nooit kenbaar gemaakt heeft aan Albanese autoriteiten. Uit niets blijkt en verzoeker maakt, gelet op zijn totale nalaten zijn problemen bij de Albanese autoriteiten aan te kaarten en aan te klagen, niet *in concreto* aannemelijk dat de Albanese

autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hem met betrekking tot zijn verklaarde problemen hulp en/of bescherming te bieden. Verzoeker toont derhalve niet concreet aan dat het hem met betrekking tot de door hem ingeroepen problemen, voor zover geloofwaardig, aan nationale bescherming ontbreekt.

3.3.4. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 4.4. van de Richtlijn 2004/83/EG, welke werd omgezet in artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin het volgende wordt gesteld: *“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*

Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Bovendien gaat verzoeker eraan voorbij dat hij niet aantoont dat hij voor de door hem aangehaalde problemen, of bij eventuele herhaling van dergelijke problemen, niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

3.3.5. Wat betreft de overige elementen die verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming bijbrengt, namelijk dat hij in België wil blijven bij zijn echtgenote en dat hij niet naar Albanië wil terugkeren omdat hij, door het inreisverbod van acht jaar, nadien minder tijd zou hebben om iets van zijn leven te maken of zijn (zieke) vader te bezoeken, wordt in de bestreden beslissing uitvoerig toegelicht op welke gronden de commissaris-generaal tot zijn besluit komt. Deze motieven worden echter door verzoeker in zijn verzoekschrift volledig ongemoeid gelaten zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.6. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift evenmin concreet verweer voert tegen de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten, de Raad neemt dan ook om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming ten opzichte van Albanië.

De aanvullende nota van 19 februari 2020 inzake het feit dat verzoeker *“schurftig was”* is evenmin dienstig aangezien tevens blijkt dat hij is genezen.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

3.5. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS